

[Justitsministeren.]

Bestemmelser, som kunde indskrænke Hundeholdet her i Landet. (Hør!). Jeg takker for det Hør, jeg vilde ønske, det havde været flerstemmigt, for jeg er nemlig saa bange for, at naar Sagen kommer til Forhandling her i Rigsdagen, som den har været saa mange Gange, ender det med, at man alligevel ikke kan bestemme sig til at gøre noget ved de søde, rare Dyr. Sagen er jo dog den, at Hunde, navnlig i Danmark, er nogle meget urenlige Dyr og aldeles ikke søde, men saa godt som uden Undtagelse aldeles uopdragne. Jeg kender ikke en eneste Hundeejer, som føler sig forpligtet til at opdrage sin Hund; saa skal det være, at han har aldeles speciel Anvendelse for den, saaledes som naturligvis Politiet eller den, som er fagmæssig Jæger og opdrager sin Hund til faglig Tjeneste. Men i Almindelighed er Hundene „søde Hunde“, man nænner saamænd ikke at give dem en Dragt Prygl, naar de er uartige, og for Resten, naar de bider en Cyklist, staar Ejeren, hvis han er i Nærheden, og ler inderlig fornøjet, og hvis man henvender sig til ham, siger han: Det er noget, den ellers aldrig gør, den er ellers altid saa fredsommelig.

Hvis der umiddelbart skal gøres noget, kan det ikke hjælpe, at man kaster alt sit Had paa Schäferhundene, for der er utvivlsomt Hunde lige saa store og af Blandingsrace, som er nok saa bidske, som Schäferhundene er. Saa maatte der træffes Bestemmelse om, at større Hunde skulde holdes indelukkede eller bundne i hvert Fald om Natten, og at Ejerne ikke maatte lade dem færdes løsgaaende paa offentlig Vej. Hvis en Mand vil sige: Jeg har min Hund, for at den skal være vagtsom om Natten, saa maa Hundene være ved Hjemmet om Natten, og den maa ogsaa være inde om Natten, ellers duer den Vagttjeneste jo ikke. De fleste Ulykker, som disse store Hunde gør, gør de om Natten, idet de tosser omkring paa Markerne og jager dels Harer og Agerhøns og dels Faar og Lam, undertiden bider de ogsaa en Kalv, ja, for nylig har en Hund bidt et Føl fordærvet.

Men er det tænkeligt, at man kan faa Rigsdagen til at gaa med til saadanne, dog ikke særlig vidtgaende, men fornuftige Bestemmelser? Jeg nærer Tvivl derom, men hvis jeg kan faa lidt yderligere Opmuntring, er jeg saa Hjertens glad ved at foreslaa Bestemmelser mod det overvældende Hundehold, som vi har her i Danmark. Men lidt mere synes jeg, jeg skulde have, end jeg hidtil har faaet; det er saa kedeligt at komme med et Forslag til Rigs-

dagen, naar der ikke bliver noget af det. (Munch-Petersen: Hvad med Politihundene?). Politihundene? De er i Regelen godt dreserede, de bruges jo rent fagligt ligesom den veldresserede Jagthund, det er jo en anden Sag, og de holdes ogsaa inde, de strejfer ikke rundt, det ærede Medlem skal ikke være bange for, at han vil blive bidt af en Politihund, medmindre den er under Kommando, og saa er det vist rigtigt, at Politihunden bider, i hvert Fald er det saa paa Politibetjentens Ansvar, ikke paa Hundens eget.

Det ærede Medlem Hr. J. P. Jensen har fremsat nogle Bemærkninger om Stigningen i Antallet af Færdselsulykker, og det er ogsaa rædsomt, hvad der i saa Henseende sker. Hver Mandag Morgen er jo alle Aviser bloddryppende af de Ulykker, der er foregaaet om Søndagen. Men om de Veje, det ærede Medlem anviser til Forebyggelse deraf, er de rigtige, er jeg noget i Tvivl om. Man kan jo nok sige, at 60 km i Timen er en ikke ubetydelig Hastighed, men naar blot Hastighedsbestemmelserne kunde strengt overholdes, gik det nok an med den Hastighed. Men vi har i alt kun 12 Færdselsbetjente her i Landet, og med den lille Styrke er det ikke muligt at paase Overholdelsen af Hastighedsbestemmelserne i tilstrækkeligt Omfang. Der gøres virkelig i den Henseende fra Færdselspolitiet det yderste, det formaar. Ogsaa med Fejl ved Maskinerne føres der et Tilsyn saa effektivt, som det med den bestaaende Styrke er muligt, idet man meget hyppigt standser Køretøjer og undersøger dem. Ligeledes gaar Domstolene nu, i hvert Fald efterhaanden, meget strengt frem mod paavirkede Motorførere. Jeg tror ikke, da det dog kun er ganske faa Aar siden, vi efter et omfattende Arbejde fik en ny Motorlov, at Tiden er inde til allerede nu at forelægge et Forslag til en ny Lov, men jeg skal gøre, hvad jeg kan for, at den bestaaende Lov bliver praktiseret saaledes, at disse Ulykker indskrænkes til det mindst mulige.

Det ærede Medlem Hr. Prieme og det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft bebrejdede mig i stærke Ord, ja, jeg kan vel sige med vrødt Ord, at jeg ikke havde skredet ind over for de forfærdelige Ting, der var foregaaet i Roskilde, da der dernede holdtes et Møde den 2. September. Jeg havde dengang ikke hørt noget som helst om disse frygtelige Begivenheder, men kun læst lidt om dem i Aviserne — man kan jo aldrig vide, om det ikke er noget overdrevet, hvad der staar i Aviserne —, men paa den Anledning, som de to Herrer gav mig, har jeg indhentet Oplysninger og faaet nogle Rap-